روزشمار
امروز ۲۶ آگوست

2004

هرکول ایرانی در آتن

چهارم شهریور ۱۳۸۳. موعد برگزاری رقابت‌های دسته فوق سنگین وزنه‌برداری المپیک ۲۰۰۴. آن شب سالن وزنه‌برداری نیکایای شهر آتن که ظرفیتی بالغ بر ۵ هزار تماشاگر داشت گوش تا گوش پر بود از جمعیت. همه آمده بودند تا وزنه زدن‌های هرکول ایرانی را از نزدیک ببینند. حسین رضازاده دیگر نیاز به معرفی نداشت؛ قهرمان المپیک سیدنی و دارنده دو مدال طلای جهان در سال‌های ۲۰۰۲ و ۲۰۰۳، کسی که همه رکوردهای جهانی دسته فوق سنگین را به نام خود جابه‌جا کرده بود. رضازاده با این عناوین تنها مدعی جدی کسب مدال طلای المپیک ۲۰۰۴ آتن بود و سایرین باید برای کسب مدال نقره و برنز با یکدیگر رقابت می‌کردند. همین اتفاق هم افتاد و رضازاده که در حرکت‌های اول و دوم خود در یکضرب وزنه‌های ۲۰۲ و ۲۰۷/۵ کیلوگرم را بالای سر برده بود در سومین انتخاب پشت وزنه ۲۱۰ کیلوگرم ایستاد و با مهار آن سالن را به وجد آورد. حاج حسین گرچه در یکضرب نتوانست به رکورد جهانی خودش حمله کند اما در دوضرب سورپرایز بزرگی برای همگان داشت. قهرمان المپیک سیدنی این بار با مهار وزنه ۲۵۰ کیلوگرم در همان نخستین حرکت دوضرب به حدنصاب مجموع ۴۶۰ کیلوگرم رسید و قهرمانی خود را مسجل کرد.

رضازاده از این قهرمانی زودهنگام نهایت بهره را برد و برای دو حرکت پایانی به رکورد دوضرب دنیا حمله کرد؛ وزنه ۲۶۰/۵ کیلوگرم. او که در رقابت‌های جهانی ۲۰۰۲ ورشو با مهار وزنه ۲۶۳ کیلوگرم حدنصاب جدیدی را برای حرکت دوضرب دنیا به ثبت رسانده بود، این بار نیم کیلوگرم وزنه را سنگین‌تر کرد تا یک بار دیگر رکوردشکنی کند. تلاش اول موفقیت‌آمیز نبود و وزنه پیش از آن‌که بایستد از دستانش رها شد، اما در تلاش دوم، رضازاده کارش را بی‌نقص انجام داد. آنچه از کنار تخته به گوش می‌رسید توصیه‌های کوروش باقری بود؛ استارت رو پایین بگیر، کمر محکم، آرنج‌ها بالا، کم بیا پایین، قیچی بلند. رضازاده با رعایت کردن همه این موارد سنگین‌ترین وزنه‌ای که تا آن زمان یک وزنه‌بردار در المپیک موفق به مهار آن شده است را بالای سر برد و ضمن شکستن رکورد دوضرب جهان و المپیک با حدنصاب مجموع، شیرینی کسب مدال طلای المپیک را نزد ایرانیان دوچندان کرد. رضازاده آن شب شد نخستین ورزشکار ایران شد که موفق به کسب دو مدال طلای المپیک می‌شد.

۷ استقلالی و ۵ پرسپولیسی در فهرست تیم‌ملی

دراگان اسکوچیچ اسامی ۲۲ بازیکن شاغل در لیگ‌برتر را برای حضور در اردوی تیم‌ملی به شرح زیر اعلام کرد: سیدحسین حسینی، محمدرضا اخباری، صالح حردانی، مهدی تیکدری، عارف آقاسی، آرمین سهرابیان، محمدحسین مرادمند، امید نورافکن، سعید آقایی، احمدرضا زنده‌روح، یاسین سلمانی، فرشید اسماعیلی، وحید امیری، مهدی ترابی، مهدی عبدی، امیرارسلان مطهری، شهریار مغانلو، فرشاد احمدزاده، سیاوش یزدانی، میلاد سرلک، محمد کریمی و زبیر نیک‌نفس. این ۲۲ بازیکن در مدت پنج روز در مینی کمپ تیم‌ملی حضور خواهند داشت و در نهایت از هشتم شهریور و با اعلام فهرست نهایی تیم‌ملی برای بازی با سوریه و عراق، برخی از نفرات خط خواهند خورد. ۷ استقلالی، ۵ پرسپولیسی، ۵ سپاهانی، ۳ بازیکن از گل‌گهر، یک بازیکن از تراکتور و یک بازیکن از فولاد مجموع بازیکنان دعوت شده به تیم‌ملی هستند.

کیه‌وو ورشکست و منحل شد

باشگاه کیه‌وو ورونا که ۱۷ فصل را در سری A گذراند، به دلیل ناکامی در یافتن سرمایه‌گذار برای حل مشکلات مالی ورشکست و منحل شد. کیه‌وو فصل گذشته در سری B حضور داشت اما نتوانست معیارهای پرداخت تیم‌های دسته دوم ایتالیا را برآورده کند و به سری D سقوط کرد. سرجیو پلیسیه کاپیتان سابق این باشگاه روز گذشته در اینستاگرام نوشت: این یکی از غم‌انگیزترین روزهای زندگی من است.

PSG پیشنهاد نخست رئال را رد کرد

کیلیان ام‌باپه با وجود پیوستن مسی به پاری سن ژرمن حاضر نیست قرارداد خود را با این تیم پاریسی تمدید کند و به همین خاطر رئال برای جذب ام‌باپه پیشنهاد ۱۶۰ میلیون یورویی ارائه داده است. روزنامه اکیپ اعلام کرد که سران پاری‌سن ژرمن پیشنهاد رئال را رد کرده‌اند. این روزنامه فرانسوی در ادامه نوشت که چنانچه رئال این پیشنهاد را به ۲۰۰ میلیون یورو افزایش دهد باعث تجدیدنظر سران پاری‌سن ژرمن می‌شود.

نگاهی به مربیان مطرحی که این فصل هدایت تیمی را بر عهده ندارند

متفکران بیکار

حسین خلیلی
ورزش

فصل جدید فوتبال اروپا شروع شده و مربیان سعی می‌کنند تاکتیک‌ها و فلسفه‌های مخصوص خود را به هر شکل ممکن در تیم‌های تحت هدایت‌شان پیاده کنند. مدیران و روسای تیم‌های مختلف هم در طول تابستان سعی کرده‌اند با جذب مربیان با دانش، تیم خود را به بهترین شکل ممکن وارد مسابقات کنند. در این میان، یک نکته جالب و البته شاید عجیب وجود داشته باشد. در فصل جدید فوتبال اروپا مربیانی بیکار و به قول معروف خارج از گود هستند که باورش برای خیلی از فوتبال‌دوستان سخت است. در ادامه نگاهی به تعدادی از این مربیان انداخته‌ایم که این روزها بیکارند و ممکن است با هر لغزشی روی نیمکت‌ها، هدایت تیم جدیدی را به عهده بگیرند.

زین‌الدین زیدان

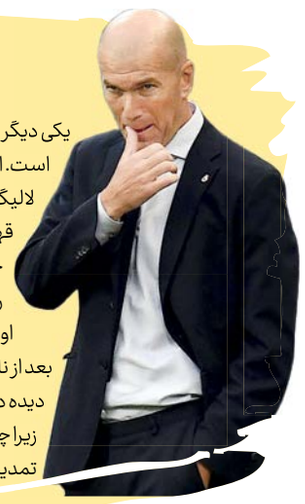

یکی دیگر از مربیانی که بیکاری او در این فصل تا حدود زیادی عجیب به نظر می‌رسد، زین‌الدین زیدان است. او در پایان فصل گذشته و در حالی که رئال مادرید را برای دومین سال متوالی به قهرمانی در لالیگا رساند، از سمتش کناره‌گیری کرد. به نظر می‌رسد همچون سال ۲۰۱۸ و بعد از هت‌تریک در قهرمانی UCL، علت اصلی جدایی او از جمع مادریدی‌ها اختلافاتش با فلورنتینو پرز باشد. او حتی در متن خداحافظی‌اش با هواداران رئال، به این مساله به صورت ضمنی اشاره کرد که رفتار قابل احترامی با او نشده است. در این چند ماه نیز شایعات مختلفی در مورد آینده کاری او مطرح شد.

بعد از ناکامی تیم فرانسه در بازی‌های یورو، رسانه‌های این کشور شایعه کردند که زیدان جانشین دیده دشان در تیم ملی این کشور می‌شود. اما این شایعه اصلا رنگ واقعیت به خودش نگرفت زیرا چند هفته بعد از یورو، فدارسیون فوتبال فرانسه قرارداد دشان را تا پایان جام جهانی ۲۰۲۲ تمدید کرد.

آنتونیو کونته

بدون شک در بالای این لیست، آنتونیو کونته ایتالیایی قرار دارد. هنوز مشخص نشده که این مربی ایتالیایی با چه دلیل و منطقی از اینتر جدا شد. او سال گذشته و بعد از حدود یک سال روی نیمکت نراتزوری نشست و توانست بعد از ۱۱ سال این تیم را بار دیگر به مقام قهرمانی در سری A برساند. اما درست چند هفته پس از جشن قهرمانی اینتر، اعلام شد که کونته از هدایت این تیم کناره‌گیری کرده و خیلی زود سیمونه اینزاگی جانشین او شد.

در همان زمان رسانه‌های ایتالیایی گفتند که کونته خواستار هزینه‌های بیشتر در فصل نقل و انتقالات تابستانی شده که این موضوع با مخالفت شدید مالک چینی اینتر رو به رو شده است. چند ماه پیش حتی این شایعه مطرح شد که کونته ممکن است به لیگ برتر انگلیس بازگشته و این بار روی نیمکت تاتنهام بنشیند که البته این مساله هرگز محقق نشد. با این حال، بسیاری می‌گویند که او گزینه اول هر باشگاهی است که در میانه این فصل بخواهد تغییر مربی بدهد.

لوسین فاوره

تیم دورتموند طی سال‌های آخر محل پرورش بازیکنان و مربیان مشهوری بوده است. اما یکی از مربیانی که نتوانست بعد از دورتموند، رتیم دیگری موفق باشد، لوسیه فاوره سوئیسی بود. این مربی ۶۳ ساله دو سال و نیم روی نیمکت زردهای وستفالن نشست و به یک قهرمانی در سوپرکاپ آلمان رسید. او در ۱۱۰ بازی که روی نیمکت این تیم نشست، آمار ۶۲ درصد پیروزی را از خودش به جا گذاشت که از عملکرد ۵۶ درصدی یورگن کلوپ در این تیم بهتر بود. تنها مربی‌ای که عملکرد بهتری نسبت به او در سال‌های اخیر دورتموند داشت، توماس توخل بود که درصد پیروزی‌هایش ۶۳درصد بود. نکته عجیب این است که طی دو سال گذشته‌ای که او از هدایت دورتموند کنار گذاشته شده، هنوز مربیگری هیچ تیمی را قبول نکرده است.

هنوز مشخص نیست کونته به چه دلیل و منطقی از اینتر جدا شد. او اینتر را بعد از ۱۱ سال قهرمان سری A کرد و برکنار شد

روبرتو دی متئو

یکی از عجیب‌ترین موارد در این زمینه، روبرتو دی متئو ایتالیایی است. هر بار اسم این مربی مطرح می‌شود، همه به یاد چلسی در سال ۲۰۱۲ می‌افتند. او در آن سال به مدت ۴ ماه به عنوان سرمربی آبی‌های لندن انتخاب شد و توانست نسل طلایی چلسی متشکل از بازیکنانی مثل لمپارد، دروگبا و پیتر چک را به قهرمانی در لیگ قهرمانی اروپا برساند. همه تصور می‌کردند با این موفقیت، جا پای دی متئو در چلسی کاملا سفت شده است، اما هشت ماه بعد او از چلسی کنار گذاشته شد و جایش را به رافا بنیتز اسپانیایی داد. او بعد از چلسی هم چندان دوران موفقی را پشت سر نگذاشت و یک سال در شالکه بود و یک سال هم به لیگ جزیره برگشت و روی نیمکت استون ویلا نشست. از سال ۲۰۱۶ تاکنون او هدایت هیچ تیمی را بر عهده نگرفته است.

ارنستو والورده

هنوز به طور دقیق کسی نمی‌داند که مدیران وقت بارسا به چه دلیل ارنستو والورده را اواسط فصل گذشته از کار برکنار کرده و کیکه ستین را جای او آوردند. او در حالی از هدایت تیم کاتالانی اخراج شد که توانسته بود بارسا را به دو قهرمانی پیاپی برساند و به گفته خیلی از کارشناسان، قهرمانی سوم در دو فصل قبل اصلا دور از دسترس نبود. البته باید این را هم اضافه کرد که بارسا با والورده یک قهرمانی در کوپا دل‌ری و یک قهرمانی در سوپرکاپ به دست آورد.

آمار می‌گوید او عملکرد نسبتا قابل قبولی در این تیم داشته است. در ۱۴۵ بازی که والورده روی نیمکت آبی اناری‌ها نشست، این تیم ۳۳۹ گل به ثمر رساند و تفاضل گلش ۲۱۱ بود. میزان برد بارسا نیز در دوره او ۶۷درصد بود. در طی یک سال و نیم اخیر بارها اسم والورده در اطراف تیم‌های مختلف شنیده شده است، اما تا به امروز این مربی ۵۶ ساله هنوز بیکار است.

حاج ولی از خاطرات جنگ و فوتبالش می‌گوید

پایی که در خرمشهر جا ماند

او را «حاج ولی» صدا می‌کنند. سال ۶۱ یکی از پاهایش را در عملیات بیت‌المقدس از دست داد. اما عشق به وطن یعنی بمانی و سنگر را خالی نکنی. درست مانند حاج ولی که ماند تا آخرین عملیات؛ یعنی تا مرصاد. و از همان روز عشق به خاک این سرزمین را در آمیخت با عشق به ورزش و عشق به خدا. حاج ولی پایش را در جاده اهواز - خرمشهر جا گذاشت اما پس از آن با توانی دوچندان برای خواسته‌هایش جنگید. ولی ا... پوراحمدی جانباز هشت سال دفاع مقدس، مربی فوتبال و قاری بین‌المللی قرآن در گفت‌وگویی با رادیو ورزش از خاطرات و تجربیات خود می‌گوید:

شما کجا و در کدام عملیات جانباز شدید؟

پس از آغاز جنگ تحمیلی و اعزام به جبهه‌ها در چند عملیات شرکت کردم اما سال ۶۱ در مرحله دوم عملیات بیت‌المقدس در جاده اهواز- خرمشهر در محاصره دشمن قرار گرفتیم که پس از طی کردن کیلومترها راه و عقب‌نشینی ناگهان احساس کردم یک چیزی به پایم اصابت کرد و در همان‌جا بود که یکی از پاهایم را از دست دادم. بعد از بهبودی، مجدد به جبهه بازگشتم و تا آخرین عملیات یعنی عملیات مرصاد در آنجا بودم.

چه شد که سراغ ورزش رفتید و این رشته را انتخاب کردید؟

به فوتبال علاقه بسیاری داشتم و فوتبالیست بسیار خوبی بودم و در دسته یک تهران بازی می‌کردم. به همین علت بعد از آن‌که جانباز شدم باز هم سراغ این رشته ورزشی رفتم و خداوند به من کمک کرد تا توانستم مدرک مربیگری‌ام با افراد سالم را بگیرم. البته این که فردی اعضای بدنش قطع باشد و مدرک مربیگری بگیرد غیرقابل قبول است ولی من این کار را کردم. برای مربی‌ام جای تعجب داشت که چگونه توانستم. ولی پس از مدتی خود او هم این موضوع را پذیرفت و متوجه شد که من می‌توانم. بعد از برگشت از جبهه مدرک مربیگری فوتبال گرفتم که ثمره آن شاگردانی همچون محمد نوازی، ابراهیم شکوری و میثم منیعی بودند. ورزش برای من هیچ محدودیتی نداشت البته نمی‌توانستم فوتبال بازی کنم ولی بعد از گرفتن مدرک مربیگری به تیم فوتبال جانبازان و قطع عضوها پیوستم. ازآنجای که قاری بین‌المللی قرآن هم هستم برای تمرین تنفس بچه‌ها کلاس فوتسال برگزار کردم تا علاوه‌بر نَفَسِ فوتبالی نَفَسِ قرائت آنها را هم تقویت کنم.

ورزش چه تأثیری روی زندگی شما داشت؟

یکی از ثمرات ورزش تقویت روحیه است. انسان زمانی‌که ورزش نمی‌کند طراوت و شادابی خود را از دست می‌دهد.

آیا در دوران جبهه و جنگ با همرزمان خود ورزش می‌کردید؟

من شاید اولین نفری بودم که در ایران با عصا ورزش می‌کردم. در دوران سربازی، ۱۰ ماه خدمت بودم که پای من را در بیمارستان کاشانی اصفهان قطع کردند و به تهران برگشتم. بعد از حدود ۸ ماه و پس از خوب شدن جراحت‌های پایم مجدد به جبهه بازگشتم. در جبهه در ابتدا مسؤول تبلیغات گردان لشگر ۲۷ محمد رسول‌ا... (ص) و سپس گردان مقداد شدم. آن زمان به عنوان نیروی بسیجی رفته بودم. در آنجا مسابقات فوتبال برگزار و خودم هم بازی می‌کردم و همرزمانم شاهد این موضوع بودند که من با عصا بازی می‌کردم.

شما در منطقه دارالشهدای تهران هم مربی فوتبال هستید. حضور در این منطقه و وجود چهار هزار شهید در آنجا، چه حال و هوایی را در تمرینات و بین جوانان و نوجوانان شما ایجاد کرده است؟

در ۳۰ سال سابقه مربیگری فوتبال، من را به‌عنوان حاج ولی می‌شناسند. در این منطقه هر کوچه به نام یک شهید و در هر کوچه ده‌ها منزل شهید دیگر وجود دارد. با توجه به این‌که من کار خطاطی هم انجام می‌دهم در منازل شهدا را رنگ‌آمیزی و خطاطی هم کردم. در این منطقه احساس غرور و افتخار می‌کنم.